

Hajdunádudvaron. A gimnáziumot Nagykárolyban, a jogot Budapesten elvégezve, 1908-ban ügyvéd lett Nagykárolyban. Munkája: »Az uzsorás«, falusi életkép 3 felv. 1903. Nagykároly.

Antal Lajos, színész, sz. 1882. júl. 8-án, *Köbölkúton*. Színipályára lépett 1905-ben.

Antal Lajosné, *Nemes Bella*, színésznő, sz. 1890. máj. 15. Aradon. Színpadra lépett 1911. jún.

Antal Sándor, író, ujságíró, sz. 1882. Előbb a *Nagyváradi Napló*-t szerkesztette, majd a pozsonyi *Népujság* szerkesztője lett. Drámája: *A mester*.

Antalfi Human Antal, színész, sz. 1859-ben, *Pásztón*, (Hevesm.). Színpadra lépett 1881. okt. 1-én, *Beödy* Gábornál. Működött még a következő igazgatóknál: 1883-ban *Bogyó* Alajosnál, 1885-ben *Csóka* Sándornál, 1886-ban *Somogyi* Károlynál, 1889—90-ben *Valentin* Lajosnál, 1891-ben *Ditrői* Mórnál, stb.

Antalffi Gizella, dr., író, fővárosi polg. isk. tanárnő, sz. 1895. nov. 16-án, *Budapesten*. Szakmunkája: *Lessing a magyar színpadon*. Budapest, 1916.

Antalffy Gulyás Gyula, sűgő, sz. 1888. Temesvárott. Színipályára lépett 1908-ban.

Antalffy Gulyás Gyuláné, sűgő, sz. 1898. febr. 15. Horváthertelenden (Somogy m.).

Antalffy-Zsiros Dezső, orgonaművész és zeneszerző, a Zeneművészeti Főiskola volt tanára, sz. 1885. Nagybecskerekben. Itthon *Koessler*, külföldön *Bossi*, majd *Straube* és *Reger* mellett tanult. 1922. december havában meghívták a *rochesteri egyetem zenei tanszékére*. Műve: *Magyar nyitány*, Erkel-díjjal koszorúzott pályamű. Előadta a m. kir. Operaház.

Anthes György, operaénekes, hőstenor, sz. 1863. márc. 12-én, a majnai Frankfurt melletti *Homburgban* (Németország), megh. 1922. febr. 23-án, *Budapesten*. Zenesz. készült, míg hangját fel nem fe-

dezték. 1888-ban lépett fel először a freiburgi színházban, egy év múlva már a drezdai operához szerződtek. 1894-ben szász kir. kamaraénekes lett. Vendégszerepelt Bayreuthban, Münchenben, Londonban, Oroszországban és Amerikában. 1903-ban Máder Rezső az Operaházhoz szerződtette Budapestre, ahol ugyanezen év szept. 19-én mutatkozott be a »Lohengrin« címszerepében. Akkor még frissen csengő hangjával, nagy muzikalitásával, főképp pedig plasztikusan gondos, stilszerű magatartásával, tetszetős, déleg külsejével nyomban meghódította a budapesti közönséget. Szerepeit kénytelen volt olasz szöveggel énekelni s ez a körülmény a lelkiismeretes, de ízig-vérig német szellemű művésznek nem kis nehézséget okozott. Főbb szerepei voltak: Tannhäuser, Des Grieux, Cavaradossi, a Wagner-operák tenorhősei voltak ugyan, de számos más szerepet is nagy sikerrel játszott, így a többi közt »Bajazzók« *Canio*-ját, *Sámson és Delila* férficím szerepét és »Hunyadi László« királyát *magyar* szöveggel is megtanulta. Tíz évi működés után egy időre eltávozott a M. Kir. Operaház kötelékéből és énektanítással foglalkozott. 1913. dec. 31-én ő volt az első magyar Parsifal a Népoperában. A következő évben a Zeneművészeti Főiskola énektanárává nevezték ki, majd mint rendező és játékmester viszszerült az Operaházhoz is, ahol a fiatal generáció sokat tanult tőle. Rendkívül szeretetreméltó egyénisége, finom modora, jókedélye tömérdek jóbarátot és tisztelőt szerzett meg számára Budapesten, ahol halála napjáig állandó otthonra talált. A Kerepesi-temetőben dízsírhelyen temették el. (*Vidor Dezső*).

Antigone. *Oedipus*, thébai király leánya, akit atyja — a görög tragikusok szerint — saját anyjával *Jocastéval* nemzett. Testvérei: *Eteokles*, *Polynices* és *Ismene*. Antigone elkísérte apját, (aki a vérbűn felfedezésekor saját szeméit kiszúrta) a száműzetésbe, az attikai *Colonosba*. Apja halálakor visszatért Thébába, ahol a *Hetek harcában* elesett fivérét, *Polynicest*, *Creon* tilalma ellenére eltemette. Creon ezért arra ítélte, hogy elevenen eltemettessék. *Antigone eszménye a szülőkhöz és testvérekhez való önfeláldozó szeretetnek és a ke-*